

тръгнало на лѣво, но било по-лошо. „Още по-налѣво“, командувалъ бухала, до като и двамата паднали въ ямата.

ПИСМОТО НА ПЕТЪРЧО.

етърчо бѣше едни-
кия синъ на майка си.
Баща му умрѣ отъ пи-
янство. По съвѣтитѣ
на роднинитѣ си Пе-
търчо постъпи уче-
никъ въ едно *матроз-*

ко училище. Съ голѣми молби той едвамъ

получи позволение отъ майка си да от-
пътува съ единъ параходъ къмъ топлитѣ мѣста. Той
се обѣща да пише всѣка поща на майка си, а като се
завърне, да ѝ донесе разни подарѣци. Петърчо се прос-
ти съ майка си и замина.

Слѣдъ единъ мѣсецъ майка му получи едно голѣмо
пismo, запечатано съ червенъ воскъ. Тя позна, че то-
ва писмо е отъ Петърча и го распечата съ растрепе-
рани рѣцѣ.

Ето какво пишеше Петърчо на майка си: